

Πρόβλημα στο πάρκο

Ο Χάντερ πήρε μια βαθιά ανάσα. «Δεν λέω αυτές τις λέξεις».

Από την Νταϊάνα Έβελν Νίλσον
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

Αυτή η ιστορία έλαβε χώρα στις Η.Π.Α.

Ο Χάντερ έτρεχε στο πάρκο με τους φίλους του. Χαμογελούσε πλατιά καθώς ένιωθε τον άνεμο να τον προσπερνά βιαστικά. Αισθανόταν τόσο γρήγορος και ελαφρύς!

Ο Κάιλ άγγιξε πρώτος τον φράκτη. «Κέρδισα!» φώναξε.

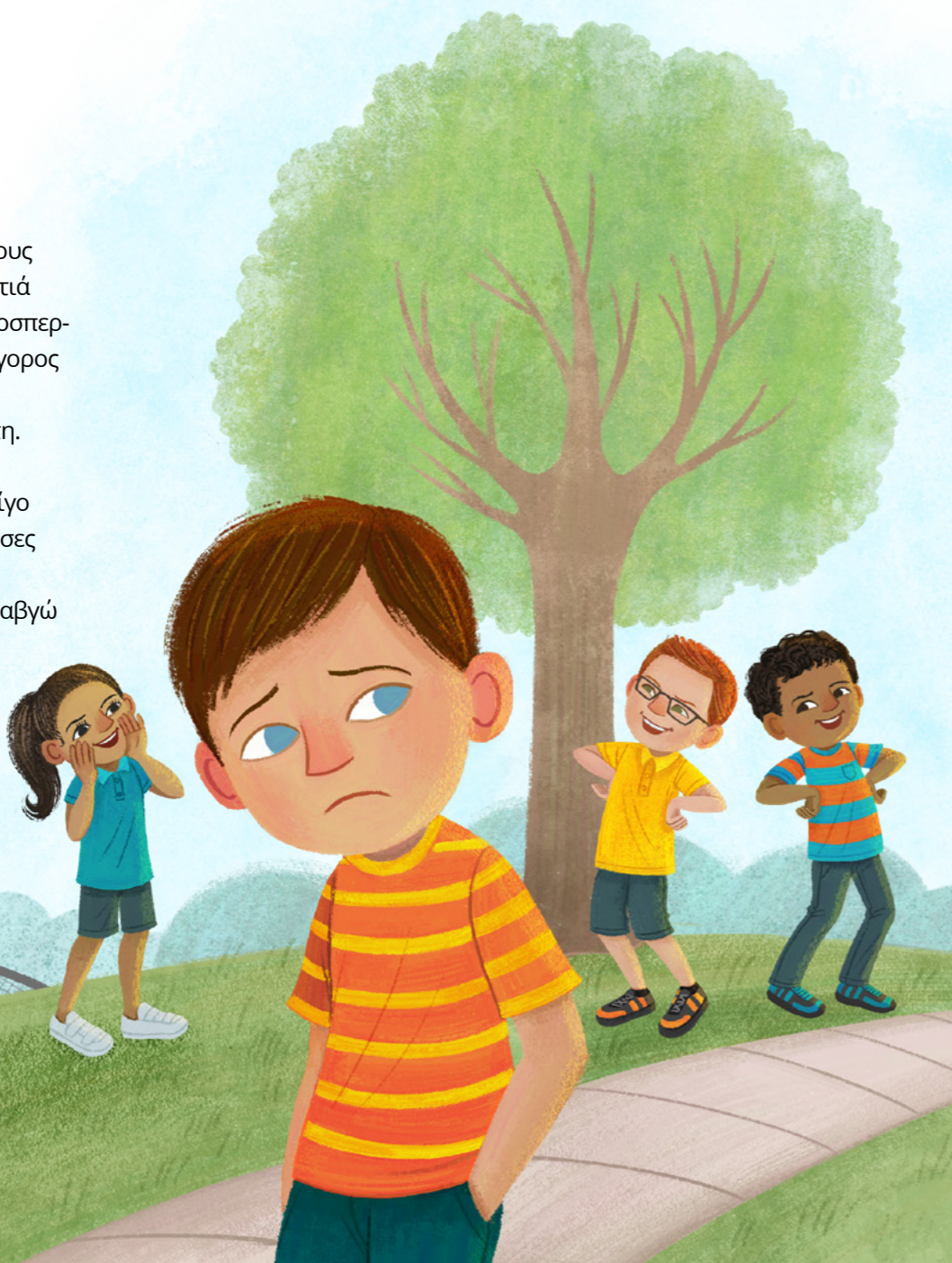
Ο Χάντερ έφτασε στον φράκτη λίγο αργότερα. «Δεν είναι δίκαιο! Ξεκίνησες πρώτος».

«Ναι» είπε ο Μιγκέλ. «Θα σε παραβγώ μέχρι το δέντρο!»

Ο Χάντερ άρχισε να ξανατρέχει. Αυτή τη φορά άγγιξε το δέντρο πρώτος. Όμως ο Μιγκέλ ήταν ακριβώς πίσω του.

«Νίκησα!» είπε ο Μιγκέλ.

«Όχι, κέρδισε ο Χάντερ» είπε η Πάιπερ.

«Ναι» είπε ο Κάιλ.

Ο Μιγκέλ σταύρωσε τους βραχίονές του. Μετά είπε μία κακή λέξη.

Τα άλλα παιδιά γέλασαν. Ο Μιγκέλ είπε ξανά τη λέξη και γέλασαν πιο πολύ.

Ο Χάντερ ένιωθε λυπημένος μέσα του. Ήξερε ότι η αυτή λέξη δεν ήταν καλή να την πουν. Όμως δεν ήθελε να τον πειράζουν. Δεν είπε τίποτα.

Η Πάιπερ είπε άλλη μία κακή λέξη. Τότε ο Κάιλ είπε άλλη μία.

«Τώρα πες εσύ μία, Χάντερ» είπε ο Κάιλ.

«Ναι, έλα» είπε ο Μιγκέλ. «Πες μια άλλη βρισιά».

Ο Χάντερ πήρε μια βαθιά ανάσα. «Δεν λέω αυτές τις λέξεις».

«Δεν θα πάθεις και τίποτα, αν πεις μια λέξη» είπε ο Κάιλ.

«Δεν θέλω» είπε ο Χάντερ.

«Φοβάσαι τόσο πολύ;» γέλασε ο Μιγκέλ.

Ο Χάντερ αισθάνθηκε το πρόσωπό του να καίει. «Θα πάω να παίξω κάπου αλλού».

Τα υπόλοιπα παιδιά συνέχισαν να γελούν και να λένε κακές λέξεις. Ο Χάντερ ήθελε να φύγει μακριά. Το πάρκο δεν είχε πλάκα τώρα. «Τα λέμε αργότερα» μουρμούρισε.

Ο Χάντερ έβαλε τα χέρια του στις τσέπες του και πέρασε αργά μπροστά από όλα τα άλλα παιδιά. Δεν αισθανόταν πια γρήγορος ή ελαφρύς. Αισθανόταν να βαραίνει.

Βρήκε τη μαμά και τον μπαμπά να κάθονται σε ένα παγκάκι. Ο μπαμπάς άφησε κάτω το βιβλίο του. «Είσαι καλά;»

Ο Χάντερ ανασήκωσε τους ώμους. «Άρχισαν να λένε κακές λέξεις. Δεν ήθελα να το κάνω και έτσι έφυγα».

Η μαμά χαμογέλασε. «Αυτό ήταν γενναίο».

«Είμαστε υπερήφανοι για σένα» είπε ο μπαμπάς.

«Είναι δύσκολο να κάνουμε καλές επιλογές, όταν οι άνθρωποι γύρω μας δεν κάνουν».

Ο Χάντερ αναστέναξε. Χαιρόταν που έκανε τη σωστή επιλογή, αλλά ακόμα δεν αισθανόταν καλά.

«Θέλεις να πάμε σπιτί;» ρώτησε η μαμά.

Ο Χάντερ το σκέφθηκε. «Όχι ακόμη» είπε. Κοίταζε μια άλλη ομάδα παιδιών που έπαιζαν στις εναέριες τροχαλίες. «Θα πάω εκεί πέρα».

Καθώς ο Χάντερ βάδιζε προς τα εκεί, ένα από τα αγόρια τον χαιρέτησε. «Γεια, είμαι ο Ντέιβιντ».

«Είμαι ο Χάντερ. Μπορώ να πηδήξω μαζί σου;» «Ασφαλώς!»

Ο Χάντερ γύρισε την εναέρια τροχαλία και αισθάνθηκε τον άνεμο να περνά γρήγορα. Καθώς έπαιζε με τον Ντέιβιντ και τους άλλους, ένιωσε ξανά ότι ήταν γρήγορος και ελαφρύς. Είχε κάνει το σωστό, παρόλο που ήταν δύσκολο. Χαιρόταν που είχε κάνει μία καλή επιλογή. ●

Για να μάθετε περισσότερα για τον τρόπο να κάνετε καλές επιλογές, διαβάστε το Τα πρότυπά μου του Ευαγγελίου στο πίσω μέρος του Οδηγού Παιδιών σας.